

संस्कृत

सोम.

क्र. ७

गंगाएक

मानुविदाप

क कोहीं कान्ये.

७९८ / स्त ~~२०१५~~
२०१५

श्रीशंकर ॥

गंगामुनि ॥

श्री कामहन्तशिरसः किल मणुनंथ-
द्यच्चापि सागरकुलोद्धरणं प्रदिष्टम् ।

भागीरथीलिपथगासुरनिघ्नगासा

मांश्रीधरं कलिगरेपतितं पुमानु ॥ १ ॥

रणिधरस्तु तायाः श्रीशिवायाः सपत्नी
कलिमलदहनख्येकर्मणि ख्यातनीरा ।

शिवनगरनिभूषाजानुवीश्रीधरमां

कलिगरेपतितसाम्भ्रमातापुत्रातु ॥ २ ॥

मणीगिरिजाधवस्यया

तरणीचापिभवस्यकीर्तिता

अवतीतलक्ष्मणं च मा-

मवतुश्रीधरमीडितासती ॥ ३ ॥

गनंपृथिवींश्च रसातलं

पवतैयैव सदानुकंपया ।

पतितं भवसागरे जड-

मवतुश्रीधरमीडितासती ॥ ४ ॥

प (ने) तीमोक्षपथं सुरास्तु सुरगणं यक्षान्पिशा
चांस्तथा

पूर्वसमुद्रमोक्षरपुरीभूषणजगत्सावनी ।
 गजकुस्तुताचभीष्मगननीज्ञानायसंश्रुतिता
 तनुश्रीधरमैश्वरीकलिगरेभ्रमंसदापापिनम् ॥५॥
 शङ्कारिणी तैत्रकृतिंस्मरामि
 यातंजगन्नाथमिहोद्धार ।
 म्हेच्छस्यपुस्त्याध्यनिशंरमन्तं
 साभान्तंश्रीधरमयपालुग ॥६॥
 शंकीडंति यस्याः स्फुरिषमणिसेखेच्छतोयेसदेव
 पापानांसंक्षयार्थविबुधनरनिशाचानिणोऽन्येति धन्यः ।
 तामेवश्रीधरोलंकलिमल्लहनेरक्षतोयांस्मरामि
 साभान्तुष्टुषापविषमकलिगरेभ्रमेनपुनातु ॥७॥
 शिवेतरक्षयेरक्षा शिवमौलिबिभूषणम् ।
 शिवासपत्नीशंभामांश्रीधरंपालुजान्दवी ॥८॥
 नौदेवोनचराक्षसानचनरोयःकोऽपियस्तेज्जल
 स्नानेच्छांविदधेननापिसहसातत्तूरणेऽनुत्सुकः ।
 नोशक्तोयदिचेत्स्तुवंस्तवजलंस्नातीतिदृष्ट्याभव
 स्तोत्तंतेरचितंजडेनसहसातच्छ्रीधरंपावय ॥९॥
 ॥ इतिगंगाष्टकम् ॥

॥ श्रेयधरी ॥

श्रीकंबो गिरिजापतिः पुररिपुर्गो विन्दने चांबुज-
 ध्यातः शंकर आत्मभूः पशुपतिर्गंगाधरः श्रीधरः ।

बुद्धिमां प्रददातु तस्तनमहं कुर्वयवानिर्मलं

बुद्धिनां यत ईश्वरोस्ति गिरिशो वैदः सदा कीर्तितः ॥ १ ॥

यास्त एवमनुजाः कवयस्त एव

येशंकरं सुभक्तानां परिवर्णयन्ति ।

रत्येवमेव सुधियः कलयन्ति वाच

तस्मात्सदा शिवमहं परिवर्णयामि ॥ २ ॥

धापति प्रमथसं व ह पुष्पदन्ता

वेदा अपि स्मरहरं यदि वर्णयन्ति ।

दोषेपतामिन्न कदापि च तर्ह्यनन्त

पुण्यैकसाध्यपदमीशमहंस्तु वेवेत् ॥ ३ ॥

नेतासं तस्कराणामिति हरं गदितो वेदसारः सिरुद्रे

मन्येहं तद्व्यतीकं हरसि मम मनो नो यतस्तं कदाचित् ।

तत्तंसत्यं चि कीर्तुः श्रुतिगदितवचोमानसं मे हरस्व

श्रीमन्देवेशां भो स्मरहर भगवन् आर्थये नित्यमेतत् ॥ ४ ॥

त्रीकृतानल कुशेशयबंधुसोमं

सोमं सदा शिवमहं सततं नमामि ।

मामित्यतस्तव कृतं विमलं सुशुद्धं

दतीतगुणदेहितवैवभक्तिम् ॥५॥

अथुतंविमलेष्वप्रमथाधिपे
सयिसदाऽयिसदाशिवमेमनः।

वसतुनान्यदयंतवयाचते

वस्तुतथास्तुतदरगृहादिक्रमम् ॥ ६॥

केकेगुणास्तवमयाशिववर्णतीया

एकैवभेदस्तिरसनाविविधागुणास्ते।

अत्यल्पमप्ययिसदाशिवयददामि

तत्त्वंगृहाणकरुणाकरभक्तकस्यां ७॥

अवर्ण्यवपुषस्त्ववाधिभगवन्वर्णैर्यत्सदं सदा

शंभोवर्णयितुं तथापि त्रविभोतत्साध्यते नो मया

दृष्टस्यायिनरो न वर्णनं करोऽदृष्टस्य जायेत कथं

तस्माच्छंकरदर्शनं मम सदा दहिप्रिय सर्वद ॥ ८ ॥

विःश्रुतास्तितकशकस्वप्नाने
सर्वोस्ति सवेद इति प्रथिता मुनीन्द्रैः।

तद्दर्शनं मम शुदर्शनं च देहि स्वशंभो

नान्यद्विरीश भवतः किमपीह याचे ॥ ९ ॥

एकेपिशाचगणमेव सदानभवं

श्रीशंभुभक्तमपि केचिद्वनगतावम् ।

मन्मानसंतुशिवसावसदाशिवेऽस्मि

श्रीशानईश्वर उभाधव एव ॥ १० ॥

कञ्चित्कृपाकरमहं कन्नरि कृत्स्विस्त्वं

कहरकंदमुमराके मन्गशा वृम ।

विष्णुपमन्युसुभदन्तपुत्रस्त्यपुत्र-
पूज्यसदेवमनसापरिक्रमयामि ॥११॥

स्त्रोकोत्तमेनतसुरासुरमौलिरत्न-
पुष्पैः सुश्रुजितपदंपरमेकदेवम् । वैः
भक्त्यावशंगजरिपुंनभथाधिनाथम्
ध्यायेगणेशपितरहृदयेगणेशम् ॥१२॥

कपातौस्तवेतेकपातंप्रणामे
करौसांबपूजाकवैतित्यमेव ।
कथासुबद्रागोरुसक्तोचकण
सदेवास्तुजाभासदीयंतुकर्म ॥१३॥

रोमास्त्रिसुभगादरां कृष्णकर्मिणोस्तनीं चंद्रां
दध्यामाद्यतस्त्रयसिमानतानुरपिप्रतंभवत्वाकुंडं
दुष्टंनैवतुशंकरंस्थिरपदावित्येकमेवंदवंसायं
स्वांतःसधनिवासंनकुर्वतेमौख्यकहेतावैरः ॥१४॥
नउबुद्धदचंचलंसुखं ॥

प्रमदासावदुमन्वतेजनः ।
वतुशंकरपादपंकज
पारजौतंक्रिउसंततंसुखम् ॥१५॥

चातुर्थकविताकुशलताशास्त्रशिवेदज्ञता कला
पैश्वर्यगजवाजिवाहनरथाह्रासादमुखैर्वृतम् ।
यस्मिंस्त्वंसततंमनोषिवस्तसिप्राथाज्ञसचसप्रभु
स्तंदेहंशिवपादपंकजतलेत्तीनंकुरुषात्मनी ॥१६॥

कन्दो यथ मतिशंवरस्यशत्रुं

नित्यं मारुतं ररभक्तकं वदीयम् ।

एतन्वं श्रुतिनिवाय रस्वशंभो

इंश

रव्यातोऽसिस्मरहर इत्ययित्वम् ॥ १ ॥

रूक्षोमहानर्थकरोऽपि मन्युः

धृतस्वयाभीडयन्निप्र ।

तं चापि शंभोयिनिवायस्व

भोभो मदेशी लोकोत्कंठ ॥ २ ॥

निवारयमहेश्वरप्रमथनाथलोभंशिव

तृतीयमपि दुर्दृढं सकललोकपीडाकरम् ।

अथापि यद्मय्यसौ वसति माधनं तुभ्यतु

परं तु पदपंकजैर्विरतभक्तिसेकांतवत् ॥ ३ ॥

यातायातमदैकदुरवजनकंमोक्षैकशत्रुं द्विपं

श्रीमच्छंकरपादपद्मयुगुत्तध्यानैकविद्धंपुनः।

शोकज्ञानहरंपुरंदरस्वरपंशत्रुमुनीनांसदा

मनःसांबहरस्वशंकरविभोमनंचमोहंशिव॥३०॥

चामुंशपतईशानमदनध्यंसकारक॥

ममप्राथम्यनःशंभामरंकरयमाप्रकम॥२१॥

रमणगिदिस्तुतायाःचायक। लतालैकदेव

स्मरहरहरशंभोसकभनाथेनाथ।

सकलगुणरिपुंत्वमत्सरंकारयस्व

ममशिवममतायाएकहेतोर्वपुःस्थम्॥२२॥

मायानिहंतारमहंगिरीशं

मायाःपतियुक्तमुनामहेशम्।

चिन्नेसदा ~~इच्छ~~ भावय ~~इच्छ~~ स्वरं लो

चिन्नेजसाकाशय तत्र शंभो ॥ २३ ॥

सह गिर जया कैलासेऽद्वैतस तम हंशिवं

त्रिपुर जयिनं कंठे कालं पिनाक धरं भवंम् ॥

मदन दमनं वने शंभुं सदाशिव श्रीस्वरं

अवतुस मातृभ्यो भव्यं प्रपद्ये न श्वरम् ॥ २४ ॥

वरा होमीने सो प्रायतपः कीर्ति क मठको

महासर्पः शोभा वृत्तिदशाभिर्यामविरतम् ।

शिरोभिस्तांतेऽङ्गप्रथममयि मूर्तिं प्रथमिकां
पशुपते स्थः पशुपतिं

नमस्कुर्ये पृथ्वीं नवपशुपते मां पशुपतिम् ॥ २५ ॥

हाटकादपि मणेर्महत्परं ॥ जीवनं निगदितं बुधैश्च यत्

तस्थ एव गिरिशः सदाशिवः । धातुमांसलिङ्गमूर्तिरीश्वरः ॥ २६ ॥

यासौ विभूतिस्तव भोऽनुतीया

ते नो मयी तां हृदि भावयेऽऽम् ॥

तस्थः सदा पादि मः शंभो

पदां बुजे ते मनसा विन्दी नमः ॥ २१ ॥

शंभोर्विभूतिस्तव पादु तस्थः ॥ २८ ॥

वपुर्नराणां मयि तस्मात्प्राप्तम्

चतुर्थिकायां व्याश्रयां च रामि

शंभोर्विभूतिस्तव पादु तस्थः ॥ २८ ॥

सकलभुवनं नित्यं व्याप्य स्थिता गुरु उध्यत-

पदमिति च यत्पूर्वं पूर्वं बुधैः कथिता स्तिताम् ।

विमलमंभरैः पूज्यस्यैकां विभूतिमहं भज

गणपतिरसौ पाया न तस्थः पदपाते तं उम् ॥ २९ ॥

दार्पणेन दयागः सदृशानि जघनेभ्यः समस्तस्य सा
क्षी

बंधुर्धो नीरजानामपि विहगयुगस्यैकबंधुर्निशारिः

शंभोः पक्षी विभूतिस्तमपि दिनकरं भावयेः हं चियत्स्य

दासं मां पातु तत्स्थः पुररि पुरमराधीश एकः स्मरः ॥ ३० ॥

३०१

शिरः कूटं कुर्वन्निशिवि रंदिनामेति वियति

अयं शत्रुं जिह्वा सहनि जघधुभ्यां विहगति

निशाचृदिभ्यां यस्तमपि शिरस्नाशा विदधितं

विधुं देत तस्थपशुपतिकर्मे शोडवतु जडम् ॥ ३१ ॥

वामदैवो विभूत्या मामष्टम्या पातु शंकरः ।

सोमारथस्य क्रतो र्यज्वा पार्वती शः सदाशिवः ॥ ३२ ॥

महानागं नागाजिनमपि च चन्द्रं स्वशिरसा

बहल्लं श्रीसांबं विमलभसितैर्लिप्तवपुषभू

स्तुतं देवैर्वेदैः सकृन्नुनिभिश्चिंतितपदं

महादेवं वदेत्त्रिपुरमथनं मन्मथरिपुम् ॥ ३३ ॥

महाभागोऽसौ यो वदति तव नामानि सततं
नथा धन्यः सत्वां विमला मनसा पूजयति यः ॥

कृता पुण्यावाणी सह रसनया तेन सुधिया

य ईशस्तोत्राणि तिसृषु भवन्तं मम नुतिः ॥

३४ ॥

पितामहस्यापि पितामहांभो

तवैव विष्णुर्जठराक्षसतः ॥ ३५ ॥

अतोऽसिद्धवः सन्मुक्ता सुवाणो

यामेव शक्तिं त एव वन्दे ॥ ३५ ॥

तारापतिर्येन धृतः स्वमौ लो

तारापतियः स्वयमेव शंभुः ॥

कंठोऽस्ति नीलो ह्यत एव नील-

कंठयमाहस्तमहं वभाभि ॥३०॥

ह	रिं	रं	झ	र	ध	रं	दे	व	न्दा	सः	स्म	रा	भ्य	ह	म्
अ	मा	प्य	त्वा	दि	या	ह	त्य								

गोमूत्रि-
श्लवंधः

गोमूत्रिका बंधनोक्तः ॥

ह रिं ह रं झार ध रं दे व न्दा सः स्म रा भ्य ह म् ॥

अ रिं मार स्य त्त्तारं शिव या सै ह रा भ्य ह म् ॥३१॥

रघु वरा धित पाद युगं ह रं

गिरि भव धित मा विस र्ग र म् ॥

म त ते मे व ह

इ ह म हं गुह ता त म जं शि व म् ॥ ३८ ॥

मार्कंडेयस्तवपदयुगंप्रार्थयज्जीवितार्थी

तद्वच्चाहंतवपशुपतेपादपद्मेभजामि ।

तस्मात्त्वमेगिरिशभगवन्पार्वतीशेशशंभो

प्राणीभूतो भव भव सदा प्रार्थये नित्यं मतता ॥३॥

यज्वानः सततं यजंति यमिनां यस्यार्थं मेतेयमाः

वेदानामपियं त्रयी जगदधिष्ठानात्सदा गायति ॥

यो योगेन ^{तथे} ~~स~~ योगिपुरुषैर्ध्येयो ब्रतैः प्रायशः

ब्रज्यस्तं गिरिशमदेशममरे वैश्वानमामीश्वरमा ॥४॥

सर्वज्ञ ईश्वर उवाच न कदा कदा वै

सर्वः कुमारगणनाथपिता स वैव ।

संतापकाममयस्मत्पुराणायात्

पायादुपायविकलं सकलाद्यरो माम् ॥४॥

रक्षायणी पूर्वजनेर्भवानी

त्वदीयपादांबुजसेवयैव ।

अलब्धसोत्संगमपित्वदीयं

Project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Kashinath Pravan Prasthhan

कथं तथा हं न पदौ लभेते ॥ ४२ ॥

शिविकारथवाजिवारणां

श्चिवनं कामिविनाशशीलिनः।

परमेकमहासुरेश्वर-

पदयुग्मसं तपरं बहमु ॥ ४३ ॥

बहूतियः कृपिन्नो भवितं सित

मपि च चर्गजव्यननाक्षकान्।

सुरगणाधितपादयुगह रः

सगिरिजोगिरिशो वतुमां भयात् ॥ ४४ ॥

मधुसूदननेत्रवारिज-

परिपूज्यो जगतोऽपियः पिता।

मधुमिन्नविमर्दि तेश्वरः

सततं पातु भयात्सदाशिवः ॥ ४५ ॥

महीसुरैर्ब्राह्मणैर्यो

ब्रह्मविद्धिः पुरातनैः ।

कीर्तितोऽस्ति महादेवोऽ

न्वर्थतं मनसा भजे ॥ ४६ ॥

समस्तमेतज्जगदीशिवेत्वं

मतो बुधैरीश इति प्रकीर्तितः ।

अतोऽसि वंद्यप्रथमः प्रधान

स्त्वां पार्वती वद्भुवनौमितस्मात् ॥ ४७ ॥

स्वाम्बरो वसनभांडदः प्रभुः

यो भवो विभवदः सदाशिवः ।

तं मनः कठयतीश्वरं मम

खानि मेऽनवरतं सरक्षतु ॥ ४८ ॥

भवोऽपि सन्यो भवनाशकर्ता

भगे नही नो भगवान्य ईशः ।

तं भर्गमेकं मनसा भजामि

तत्रैव नित्यं प्रमथाधिपोऽस्तु ॥ ४९ ॥

वन्दारूपां वश्यम्बं याम्वाचामी-

शंशंभुं देवम् ॥ वंदे कंठेकाठकाठकाठस्या-

वंधुं सतां कारुणिकं महेशम्

अन्वर्थमीशं सुमनःसहायम् ॥

वंदे महादेवमहं स्मरिरीम्

मां पातु लोकारिबिठभीतिहर्ता ॥ ५० ॥

धु नोतिपापानिवर्चको ना

स्वीयानिलोकस्यपरस्यचापि ॥
भागीरथीनीरविशुद्धगात्रं
जामातरं गोत्रपतेर्नमामि ॥५२॥

समानशीलव्यसनेषुसंख्यं
इत्यस्तिपूर्वैःकथितंसुधीभिः ॥
तस्मान्मनःशंभुपदरमस्व
शीलेनहीनास्वबाहासुमावसा ॥५३॥

राजारोबहवःसंतु
बहुदानविशारदाः ॥
दत्तंयेनात्मलिङ्गंस्व
जयत्येकःसदाशिवः ॥५४॥

शिखिवाहनतातमीश्वरम्

शिविभिपूज्यपदं महेश्वरम् ॥
 शिविनेत्रमङ्कपदिनम् ॥ यं
 शिविवासंभजते निशादिनम् ॥ ५७

वदति साधुगणः शिवनामनि
 मधुसुधास्ति किलेति दिवा निशम् ॥

रसमये रसने वदसांप्रतं
 अयि परीक्ष्यतथास्यथवा नवा ॥ ५८

कपदिनं कर्परसोममीशम्
 कर्पूरदीपप्रियमप्रमेयम् ॥

करकपालं परमंकपालं
 वंदे भवानीशमहंगिरीशम् ॥ ५९

रिपुंरिपूणां निजपादलीन-

गुणाढ्य
नृणां सदाकारुणिकं ~~सर्वेषाम्~~ ॥

गुणत्रयादूरमैतंगदोहे-

शीलं सदा मेशमहंतमामि ॥ ५८

अपर्णामंकेस्वेसुरसरितमेके नशिरसा

वहंतंभूतेशां हिमधवलुगात्रंदि ननिशाम् ॥

अहंवदे शंभुं च शुद्धकृतिकर्तारमममलं

महादेवं देवं पशुपतिममन्दे न मनसा ॥ ५९ ॥

शीतांशुभूषितशिवाः सितभस्मल्लिप्त-

गात्रः सपश्यतु निजं किल दासमेतम् ॥

पूर्णेन चंद्रनयनेन तथा र्धकेन

सूर्येक्षणेन न पुनर्ज्वलनेक्षणेन ॥ ६० ॥

निजमानं सवारणस्य भोः

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com